

1923-10-28

AFSENDER

Thomas Laub

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

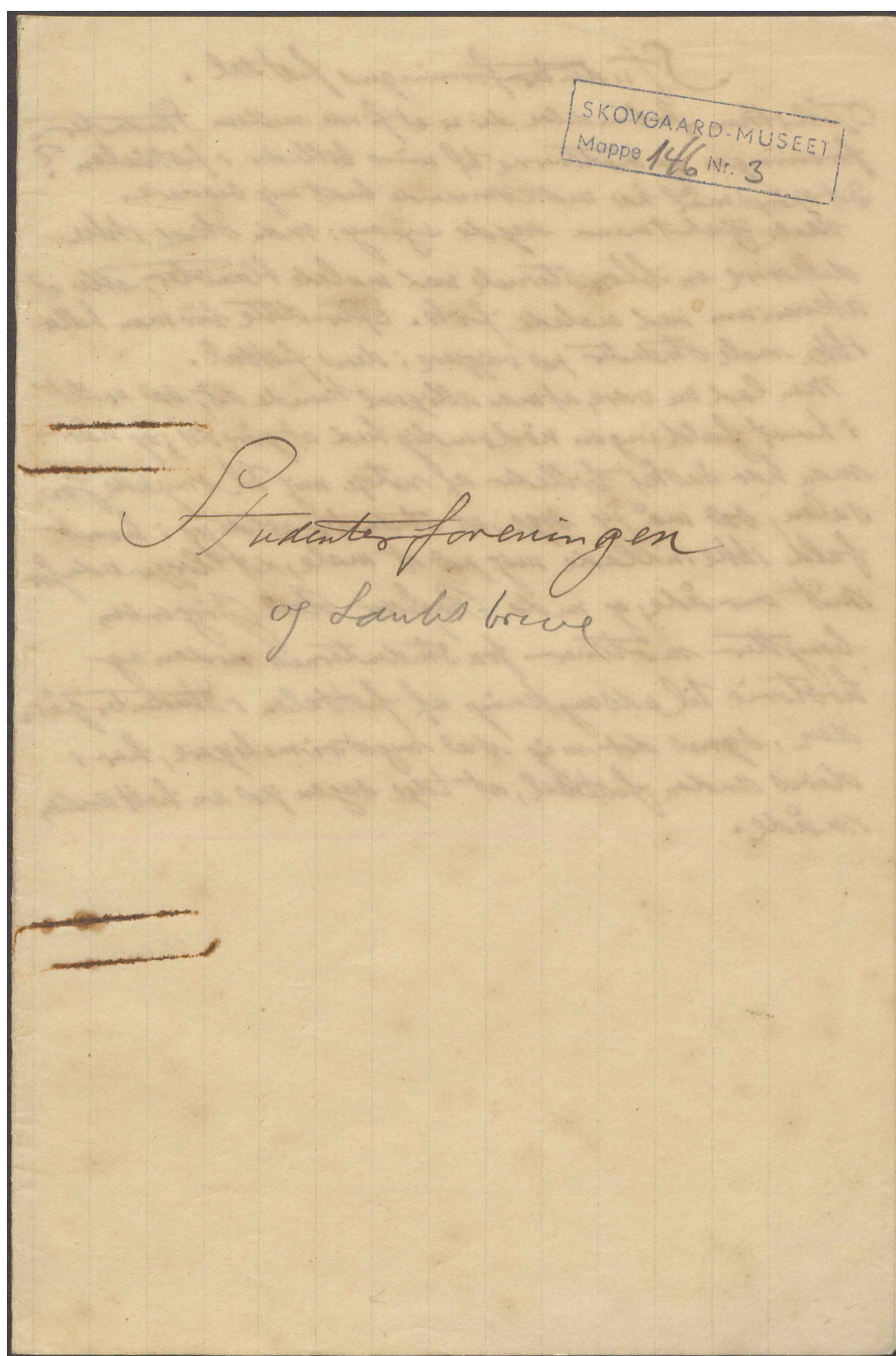
Mappe 146 nr. 3

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 146 Nr. 3

Studenterforeningen
of Landst. bev.

Studenternes forenings festsal.

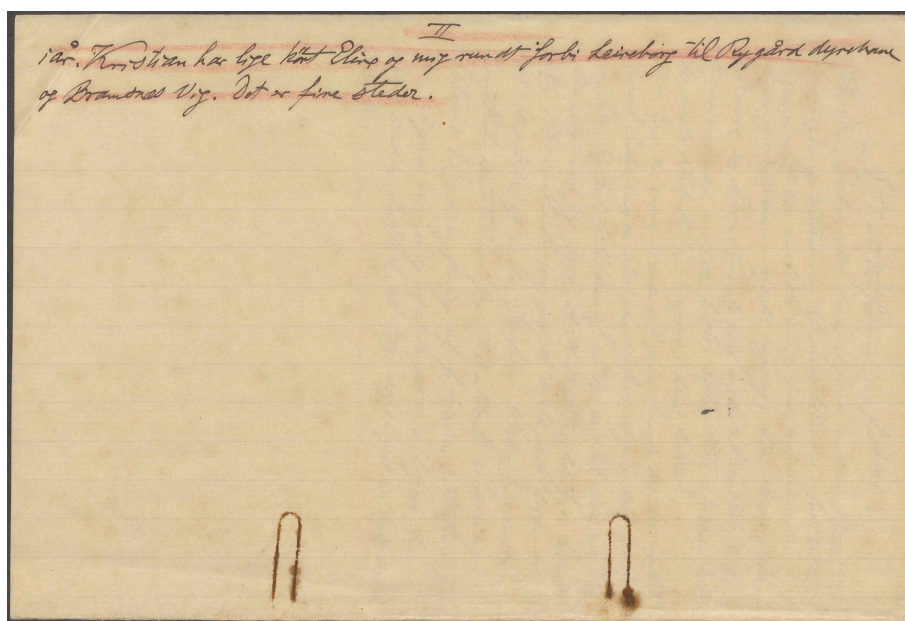
Spørgsmaalet forbindeles der er at finde mellem Studenternes forening og motiverne til mine billeder i festsalen? Det spørgsmaal har velkommande bedt mig besvare.

Nabø Zahrtmann sagde engang: man skal ikke dekorere en blomstervase med malede blomster, eller et akvarium med malede fisk. Efter dette bør man heller ikke male studenter på væggene i deres festsal.

Men lad nu være, at man alligevel kunde det, så er det i hvert fald ingen nødvendighed at gøre det; og når man har ønsket billeder af netop mig til smykke for salen, så må jeg sige, at studenter vilde jeg i hvert fald ikke indlade mig på at male, det ligger udenfor mit område, og nu da Professor Axel Jørgensen benytter motiver fra Studenternes verden og historie til udsmykning af festsalen i Studentergården, synes det mig så meget rimeligere, her i deres anden festsal, at tage sagen på en helt anden måde.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Efter modtagelsen af følgende brev fra
Hr. Laub
foretrækker jeg efter den røde streg at fortsætte således.

Mine billeder er jo allerede malet som
forarbejder til vægninger bestemte for dron-
ningens sal på Christiansborg, hvortil jeg fandt
det mest passende at tage motiverne fra vor
skønneste og mest danske poesi, de lå lige for
min lyst, og mine emner nærmest.

Siden bestemtes vægningerne for en anden sal,
et opholdsværelse næst foran tronsalen. Jeg finder
det fuldt så passende, at selve malerierne
nu ombyttes for at tjælde festsalen hvor blom-
ster af Danmarks ungdom samles i eget hus.

Dyligere ender kan de dog ikke få, og det er vel
værd at kende og bo i blandt. Det kan ikke
nytte at ville have f. ex. historiske malerier af
mets; ud over emner fra Godefolkets historie,
Bibelen, har jeg aldrig hørt dyrt historiefrem-
stilling siden jeg var dræng.

Dansk ungdom, dansk poesi, dansk kunst
mød kunne passe for hinanden. Vi serne har gennem
århundreder stået deres prøve, hvis udførelsen
i maleri gør det, skal det nok vise sig, at
billederne vil føles hjemlige.

Søndag 28 Okt.
1923

Kære Skovgård:

Det du har skrevet er - set fra én
side - bedt, kønt og rart. Men jeg har i viskel-
heden en hel anden opfattelse af viserne. Den er må-
ske gammeldags barok, men jeg tror den er rigtig.
Videren handler ikke om andet end det ordene
lyder på. De der skrev dem trode på trolden,
på onde stemmer, på forførelse o. s. v. Og på grund
af denne overtro, som vi ikke deler, skabte de
så de herlige skildringer af menneskeliv, i denskin-
net, forn, bed af ordvalg, ordklang, versmål, melodie,
sådan at vi ikke har noget dyligere på dansk, og ikke
noget mere dansk.

Når de jo ikke noget i vejen for, at man, når
man vil forklare et eller andet åndeligt, kan bruge
viserne ~~lige~~ lignelsevis, som billeder. Det har man
lovet. Men man må vide, at når man pletter det

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

man vil forklare, ved i visene, som horte det til
dem, så gifter man om på dem. Den forsyndelse er
vil af og til gjort i faldet, fordrag. Man kan klare
det man taler om, ved at bringe Lyndens keude fra
visene, men klone, ellers visene man forplamrer
dem, når man vil forde dem som alle gøre ellers
syndholer på noget andet. — Den stags klone
is fra anden kunst. Allet siges at der er dem
de mener at den, gpre, vand ved sig selv vil
trykke, kæmper mellem den se ind kraft, g det va
vold kæmper hamme. — I tanker, de mener at dem
sede jød ikke vil give sig for håden af kunstværket,
— selv om man ikke kan formene faldet at
ment er Lyndens faldte kunstværk ved d vil vil give
et eller andet. — I ad d, snak om ind i de trope
man noget Lyndens.

Det der her siges, gælder også om i om for i
vind ham. — Dem vil siges for meget dunkt- om
fordi meget i forholdt og i faldet det — eller for
den skal var dunkt. Vil e det at dem dunkt
her, for mig idem det, hvor i at og den ting

venod, skemering der er sit højdepunkt i de to
dilig klagesbitid. Det vilke af al dem bitid
siges: skit med al tal om stald, at forklaring og
al moralisering. Der står højst mundtude.

Et andet eksempel på vis dymnede:

De kender:
Ravne flyger om aften,
om dagen den ikke vil,
den skal have et andet bykke,
de gobkan ikke få —
Men ravne flyger om aften.

I samme med om melai; (og d fly, vers) gien
denne ~~med~~ begyndelse af viden det viderende Lynde
indtryk for en vis vid af mennesket vil f, skal
vel vage nej for at forklare dem side, mine vil vil
intet siges vil siden af viden — — Nu tænke p
at, i Linderne lobe, den ene dante ofte den anden
har brugt dem begyndelse som ind for sig for
den sig det tydelige dem. — Nu her den dante sig
har sagt: De årsage de vilte vis sig, var også
årsage til dets peruker, — Jo så i jorden.

